

Sygn. XIII Ns 2867/09

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku XIII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Miśkiewicz
Protokolant:	(...)

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z wniosku

R. G.

z udziałem

A. G.

o podział majątku wspólnego

postanowił

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego R. G. i A. G. wchodzi:

- a) monitor komputerowy L. (...) blue o wartości 150zł,
- b) 2 fotele marki (...) o wartości 400zł,
- c) stacja robocza (...) o wartości 1000zł,
- d) tablet graficzny (...) 2 W. (...) -U o wartości 200zł,
- e) komputer PC 2,6 M. P. 4, 768 MB RAM o wartości 200zł;
- f) odtwarzacz DVD S. o wartości 50zł,
- g) drukarka atramentowa E. (...) 45 o wartości 10zł;
- h) ekspres do kawy B. o wartości 600zł;

II. ustalić, że udział R. G. w majątku wspólnym wynosi 7/10 zaś udział A. G. wynosi 3/10;

III. ustalić, że R. G. dokonał wydatku z majątku osobistego na majątek wspólny poprzez spłatę długu w kwocie 36 100zł;

IV. dokonać podziału majątku wspólnego R. G. i A. G. w ten sposób, że:

a) przedmioty opisane w pkt I.a), I.c), I.d), I.e), I.f), I.g) oraz I.h) przyznać na rzecz R. G.,

b) przedmioty opisane w pkt I.b) przyznać na rzecz A. G.;

V. zasądzić od A. G. na rzecz R. G. tytułem spłaty kwotę 66 724,56zł (sześćdziesiąt sześć tysięcy siedemset dwadzieścia cztery złote pięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia płatności do dnia zapłaty na wypadek opóźnienia;

VI. płatność kwoty opisanej w pkt V odroczyć na okres 1 roku od dnia uprawomocnienia się postanowienia;

VII. kosztami postępowania w zakresie wydatków Skarbu Państwa obciążyć R. G. i A. G. w częściach równych, zaś ich wysokość pozostawić do ustalenia referendarzowi sądowemu oraz ustalić że w pozostałym zakresie każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

XIII Ns 2867/09

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego zgromadzonego w czasie małżeństwa z uczestniczką postępowania A. G., żądając ustalenia, że w skład tego majątku wchodzi:

- monitor komputerowy L. E. rok prod. 2003

- 2 fotele marki (...)

- odkurzacz marki K.

- komplet garnków marki S.-U. 6 szt.

- krzesła do jadalni 6 szt. (...)

- pieniądze roztrwonione przez uczestniczkę w okresie od marca 2006r. do czerwca

2007r. w kwocie 361 049,71zł, w tym pieniądze ze sprzedaży mieszkania w kwocie

200 842,67zł. Zgodnie z żądaniem wniosku podział majątku winien zostać dokonany

przez:

- przyznanie na rzecz wnioskodawcy opisanego monitora komputerowego, zaś na rzecz uczestniczki pozostałe ruchomości

- zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy dopłaty w kwocie 184

074,85zł z ustawowymi odsetkami od dnia wydania orzeczenia do dnia

zapłaty, tytułem wyrównania udziału w majątku wspólnym (3550zł z tytułu

ruchomości) oraz wyrównania szkody w wysokości połowy roztrwonionych

przez uczestniczkę pieniędzy pochodzących z majątku wspólnego stron (180

524,85zł)

W uzasadnieniu stanowiska przytoczono następujące okoliczności:

Małżeństwo stron zawarte w dniu 23.08.2003r. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7.01.2009r. (prawomocny z dniem 30.04.2009r.). W czasie małżeństwa strony nabyły przedmioty majątkowe wymienione we wniosku. W czasie małżeństwa wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą pn (...) polegającą na świadczeniu usług reklamowych. Została zarejestrowana w G., jednakże usługi świadczone były przez wnioskodawcę we F. na terenie Niemiec i tam też wnioskodawca mieszkał. Miesięczne dochody z tej działalności wynosiły w granicach 20 000zł. Uczestniczka od 2005r. pracowała i nadal pracuje w Urzędzie Kontroli Skarbowej w G. i osiąga z tego tytułu dochody w granicach 2 000zł miesięcznie. Dochody z działalności wnioskodawcy w całości wpływały na jego rachunek firmowy w (...) o numerze (...), do którego uczestniczka miała zawsze dostęp i z którego przelewała uzyskiwana przez wnioskodawcę dochody na ich rachunek wspólny w (...) o nr (...). Pieniądze z w/w działalności miały być zgodnie z ustaleniami stron lokowane przez nią w funduszach inwestycyjnych. Nie ulokowała ona jednak jakichkolwiek kwot. Do rachunku firmowego wydana została dodatkowa karta płatnicza o numerze rachunku (...) (...), której użytkownikiem była uczestniczka.

W czasie małżeństwa strony nabyły mieszkanie położone w G. przy ul. (...) 2, które zbyły w trakcie trwania małżeństwa (a tuż przed złożeniem przez uczestniczkę pozwu o rozwód w lipcu 2007r.) na podstawie umowy przedwstępnej z dnia 11.05.2007r. i umowy sprzedaży z dnia 18.06.2007r., a to ze względu na rysujące się perspektywy pracy w W. dla obu stron i planowaną przeprowadzkę do stolicy. Strony uzyskały z tego tytułu kwotę 200 842,67zł. Zaliczkę na poczet ceny mieszkania w kwocie 10 000zł w całości zatrzymała uczestniczka. Pozostała kwota, tj. 190 842,67zł przekazana została przez nabywcę do (...) i trafiła na wspólny rachunek bankowy stron o nr (...).

Wnioskodawca w pełni ufał żonie, wobec czego nie sprawdzał on stanu ich

finansów, wierząc, że żona lokuje zarobione środki zgodnie z ich wcześniejszą umową. Okresowe wyciągi z rachunków bankowych przychodziły na adres zamieszkania stron i, jak się później okazało, były skrupulatnie wyrzucane przez uczestniczkę. Po uzyskaniu informacji w czerwcu 2007r. o zamiarze uczestniczki złożenia pozwu o rozwód wnioskodawca sprawdził stan finansów rodzinnych. Okazało się, że uczestniczka bez porozumienia z wnioskodawcą wypłaciła wszystkie pieniądze pochodzące ze sprzedaży mieszkania z w/w wspólnego rachunku oraz że do czerwca 2007r., kiedy to powiadomiła wnioskodawcę o zamiarze złożenia pozwu o rozwód, wypłaciła z ich wspólnego rachunku bankowego także wszelkie inne kwoty opróżniając rachunek ten całkowicie.

Strony nie mają dzieci. Wnioskodawca potrzebował na miesięczne utrzymanie we F. ok. 1 600zł. Uczestniczka na utrzymanie potrzebowała miesięcznie podobną kwotę. Tymczasem okazało się, że od 2006r., kiedy to uczestniczka związała się z innym mężczyzną, trwoniła zarabiane przez wnioskodawcę pieniądze dokonując nieracjonalnych wydatków wyłącznie na swoje potrzeby. W okresie od 3.04.2006r. do 25.06.2007r. uczestniczka:

- a) wypłaciła ze wspólnego rachunku bankowego stron łącznie kwotę 228 449,60zł, w tym dokonała kilkakrotnie z tego rachunku przelewu na rzecz swojej matki M. K. bez zgody i wiedzy wnioskodawcy
- b) dokonywała spłaty zaciąganych samodzielnie i bez wiedzy wnioskodawcy kredytów konsumpcyjnych i spłaty dwóch kart kredytowych będących w jej wyłącznej dyspozycji na kwotę 47 993,07zł
- c) dokonywała innych niecelowych i nadmiernych w stosunku do rzeczywistych potrzeb jej jak i rodziny wydatków na kwotę 33 516,14zł takich jak: drogie kosmetyki i ubrania, biżuteria, zakupy w (...) i w O. pomimo że w tym czasie strony nie urządziły ani domu, ani nie prowadziły żadnego remontu, wyjazdu i noclegi w hotelach w tym wydatki na sylwestrową podróż do B. na przełomie (...) bez udziału wnioskodawcy, który miał być rzekomo wyjazdem służbowym, i tym podobne celem nie mające nic wspólnego z zaspokajaniem jej

usprawiedliwionych potrzeb własnych, czy też potrzeb rodziny.

Nadto uczestniczka w okresie od co najmniej 9.09.2006r. do 24.12.2006r.

dokonała nieuzgodnionych z wnioskodawcą i nie mających nic wspólnego z wydatki firmowymi wypłat z bankomatu i zakupów kartą płatniczą bezpośrednio z rachunku firmowego wnioskodawcy, łącznie na kwotę 24 631,56zł, czego wcześniej nie czyniła.

Były to kolejne wydatki wyłącznie na jej potrzeby, średnio miesięcznie na kwotę ok.6717zł, oprócz wydatków dokonywanych przez nią z rachunku wspólnego stron, tj, w tym czasie ok. 8 416zł miesięcznie. Nadto co najmniej od 15.03.2006r. do 26.05.2006r. uczestniczka z jej rachunku karty kredytowej w (...) Banku dokonała licznych niecelowych i nadmiernych w stosunku do rzeczywistych potrzeb jej i rodziny wydatków na kwotę 26 459,34zł – głównie w sklepach odzieżowych i perfumeryjnych. Wydawała w tym czasie wyłącznie na siebie średnio miesięcznie kwotę ok. 6 500zł, oprócz wydatków dokonywanych przez nią z rachunku wspólnego stron, tj. w tym czasie ok 15 394zł.

Strony były na dorobku, spłacały kredyt na mieszkanie, a wszelkie nadwyżki dochodów miały być przez uczestniczkę lokowane w fundusze inwestycyjne. Po powzięciu przez wnioskodawcę wiedzy o ogłoszeniu go przez uczestniczkę z jego kilkuletniego dorobku zaczął on skrupulatnie sprawdzać księgowania w prowadzonej przez siebie firmie. Do czerwca 2007r. zajmowała się tym uczestniczka, która jako osoba kompetentna z racji wykonywanej pracy pilnowała kwestii podatkowych i po weryfikacji przekazywała wszelkie dokumenty księgowe osobie, która prowadziła księgowość. Okazało się, że uczestniczka robiła to wadliwie, w związku z czym wnioskodawca musiał dokonać wstecz szeregu korekt deklaracji podatkowych za lata 2005-2007. Z tego tytułu powstały wysokie zobowiązania podatkowe na rzecz Urzędu Skarbowego. Na dzień 24.10.2007r. zaległości te wynosiły 28 067,34zł, a na dzień 24.02.2009r. już 42 724,11zł. Zaległości te ciągle się powiększają, gdyż wnioskodawca jest już w stanie spłacić jedynie częściowo wobec zawłaszczenia przez uczestniczkę wszystkich wspólnych pieniędzy stron, a także zaprzestania przez wnioskodawcę dotychczas prowadzonej działalności gospodarczej z uwagi na

niespodziewane dla wnioskodawcy rozstanie stron i związany z tym stres.

Strony nie zawierały małżeńskich umów majątkowych, wobec czego udziały ich w majątku wspólnym są równe.

Stan majątku wspólnego ustala się w zasadzie w chwili ustania wspólności majątkowej, z tym wyjątkiem, gdy jedno z małżonków celowo wyzbywa się przedmiotów należących do majątku wspólnego przed jej ustaniem. Przedmiotem podziału majątku wspólnego jest bowiem równowartość rzeczy w sposób rozmyślny, ze szkodą dla drugiego z małżonków zbytych lub roztrwonionych w czasie trwania wspólnoty. Skoro uczestniczka wbrew interesom stron rozmyślnie roztrwonila ich dorobek, to winna naprawić wyrządzoną w majątku stron szkodę. Każdy z małżonków ma prawo wydawać wspólne środki finansowe na zaspokojenie własnych potrzeb, jednakże powinny to być potrzeby usprawiedliwione, do czego wykazania zobowiązana jest ta osoba, która pieniądze zużyła. Uczestniczka nie potrafiła, ani nie próbowała wyjaśnić wnioskodawcy na jakie cele zużyła pieniądze i zaciągnięte bez jego wiedzy kredyty, spłacone następnie z ich wspólnego majątku, a dokonywane przez nią zakupy nie miały nic wspólnego z jej usprawiedliwionymi potrzebami.

Wezwania do rozliczenia się pozostały bez odpowiedzi.

Niewykluczone, że uczestniczka działała w celu włączenia części z tych środków pieniężnych do swojego majątku i definitywnego pozbawienia ich wnioskodawcy. Świadczy o tym chociażby fakt wypłacenia przez uczestniczkę kwoty 120 000zł z ich wspólnego rachunku tuż przed poinformowaniem wnioskodawcy o zamiarze wniesienia powództwa o rozwód. Wówczas te pieniądze mogą nadal istnieć i obecnie znajdować się w majątku odrębnym uczestniczki. Temu celowi służy wniosek o przeprowadzenie dowodu z oświadczeń majątkowych uczestniczki wraz z załącznikami za lata 2006, 2007 i 2008, które składała jako pracownik (...)

Kontroli Skarbowej na podstawie art. 39 ust. 2b ustawy o kontroli skarbowej.

W odpowiedzi na wniosek (k.219) uczestniczka wniosła o:

I. ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi:

1. samochód osobowy s. (...)

2. stacja robocza (...)
3. monitor L. (opisany we wniosku)
4. fotele (...) opisane we wniosku
5. drukarka atramentowa E.
6. odtwarzacz dvd S. (...)
7. S. (...) Stereo R.
8. komputer PC 2,6 M. P. 4, 768 MB RAM
9. automat do kawy B. (...)
10. wędki S. 3 szt.
11. wędka Z.
12. wędki (...) 2 szt.
13. telefon z faxem P.
14. łyżwy hokejowe (...)
15. głośniki samochodowe 4 szt.
16. skrzynka wędkarska z wyposażeniem
17. tablet graficzny W.

II. oddalenie wniosku w zakresie zgłoszonych do podziału:

1. odkurzacza marki K.
2. kompletu garnków marki S.-U. 6 szt.
3. krzeseł do jadalni 6 szt. (...)
4. kwot pieniężnych opisanych w pkt 1.6 wniosku

III. dokonanie podziału majątku wspólnego stron poprzez przyznanie wnioskodawcy przedmiotów opisanych w pkt I. 1-3 i 5-17, a przedmiotu opisanego w pkt I.4 uczestnicze z jednoczesną spłatą uczestniczki w wysokości połowy wartości przedmiotów przyznanych wnioskodawcy.

W uzasadnieniu stanowiska przytoczono następującą argumentację:

Wnioskodawca nie zgłosił do podziału wszystkich składników majątku wspólnego, podając wartości tych przedmiotów z chwili ich zakupu, czy też nietrafnie i niezgodnie z prawdą domagając się zwrotu środków pieniężnych.

Wskazany przez uczestniczkę samochód został nabyty w dniu 4.09.2003r. Po zakończeniu umowy leasingowej samochód ten został wykupiony i zabrany przez wnioskodawcę po rozstaniu stron i prawdopodobnie sprzedany w latach 2007-2008, za cenę uczestniczce nieznaną.

Ze wskazanego komputera MAC korzystał jedynie wnioskodawca i zabrał go nie rozliczając się z uczestniczką.

Wnioskodawca zabrał w dniu 28.06.2007r. szereg przedmiotów wymienionych w odpowiedzi na wniosek, których podziału uczestniczka domaga się.

Odkurzacz marki K. uległ zużyciu - zepsuł się. Ponieważ koszt naprawy byłby większy od kosztów zakupu nowego, został wyrzucony w 2007r.

Garnki wskazane we wniosku zostały zakupione przez uczestniczkę przed zawarciem małżeństwa, toteż nie powinny być przedmiotem podziału.

Krzesła do jadalni strony otrzymały w prezencie, jako już uszkodzone. Na skutek dalszych uszkodzeń dokonanych przez psa zostały one w 2008r. wyrzucone, gdyż nie nadawały się do użytku.

Kwestia rzekomego zaboru kwoty 184 074,85zł była przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową G.-W. pod sygnaturą 2Ds 1962/08. Postępowanie to zostało umorzone. Uczestniczka złożyła w toku tego postępowania pisemne wyjaśnienia, w których ustosunkowała się do kwestii rozliczeń finansowych kwoty uzyskanej ze sprzedaży mieszkania stron.

Kwota uzyskana ze sprzedaży to kwota 184 076,71zł, a nie jak podaje wnioskodawca 200 842,67zł, która jest kwotą podaną w akcie notarialnym. W rzeczywistości bank po pobraniu opłaty za wcześniejszą spłatę kredytu wypłacił kwotę 184 076,71zł. Kwotę otrzymaną w gotówce, tj. 10 000zł zaliczki uczestniczka wydatkowała wspólnie z byłym mężem.

Strony przez cały czas trwania małżeństwa żyły na dobrym poziomie materialnym, nie gromadząc oszczędności, lecz zarobione środki wydając na bieżące potrzeby.

Działalność gospodarcza pod firmą (...) była do dnia 10.05.2005r.

prowadzona przez uczestniczkę. Od początku działalności średnie wpływy osiągały kwotę 20 000 zł miesięcznie. Dopiero od czerwca 2005r. działalność tę zaczął prowadzić wnioskodawca, gdyż uczestniczka podjęła pracę w (...) w G..

Uczestniczka zaprzecza przy tym, aby to jej działania doprowadziły do zaległości publicznoprawnych. Należy zwrócić uwagę, że zaległości takie powstały już w okresie, kiedy wnioskodawca działalność prowadził samodzielnie. Bieżące wydatki były dokonywane głównie przez uczestniczkę z uwagi na to, że wnioskodawca przebywał za granicą, sporadycznie był w Polsce i zgodnie ze wspólnymi ustaleniami stron uczestniczka zajmowała się całą gospodarką finansową gospodarstwa domowego, przy pełnej świadomości i akceptacji uczestnika-musiła sporządzać mu systematycznie rozliczenia miesięczne. Uczestnik miał wgląd do historii wyciągów skrupulatnie przechowywanych w domu. Ponadto strony miały wspólny dostęp do konta przez Internet.

Kwestionowane przez wnioskodawcę wydatki to wydatki na dom, na potrzeby wspólne i indywidualne stron. To uczestniczka w pełni dbała o byłego męża, kupowała mu kosmetyki, ubrania, obuwie, artykuły hobbystyczne. Analizy wyciągów bankowych za kwestionowany okres wskazują, że w okresie kwiecień 2006r. - grudzień 2006r. wnioskodawca dokonywał sporadycznych (jeden do trzech razy w miesiącu) wypłat z konta. To nie mogło wystarczyć nawet na pokrycie wynajmu mieszkania uczestnika w Niemczech w wysokości ok. 500 EUR miesięcznie. Ze względu na różnice kursowe – strony przyjęły wspólnie system finansowy polegający na tym, że uczestniczka wypłacała pieniądze w Polsce, za które było korzystniej skupić walutę EURO i przekazywała je byłemu mężowi, gdy przyjeżdżał do domu. Były to zawsze sumy, które żądał. Uczestniczka podporządkowywała się jego dyspozycjom w kwestiach finansowych i nigdy nie kwestionowała żądanych sum. Strony zawsze żyły na wysokim poziomie.

Od stycznia 2007r. wskutek utraty karty bankomatowej do wspólnego konta osobistego wnioskodawca w ogóle nie dokonywał żadnych operacji bankowych na koncie i wszystkie jego dyspozycje wykonywała uczestniczka. Gdyby przyjąć

twierdzenia wnioskodawcy za prawdziwe, to należałoby przyjąć, że w okresie od stycznia (...). nie posiadałby on środków na życie, opłatę wynajmowanego w Niemczech mieszkania, wyżywienie, przeloty itd. Stan faktyczny był jednak inny: wnioskodawca dysponował znacznymi kwotami pieniężnymi przekazywanymi mu osobiście przez uczestniczkę w bardzo wysokich kwotach. Ze względu na limit dziennych wypłat w bankomacie uczestniczka dokonywała ich systematycznie do osiągnięcia określonej przez byłego męża sumy. Łącznie wnioskodawca był w dyspozycji większości wszystkich wspólnych środków w gotówce, które to wydatkował na swoje potrzeby w Niemczech. Błędne jest skoncentrowanie się jedynie na zakresie dat wskazanych przez wnioskodawcę dla analizy sytuacji majątkowej stron. Pełna analiza przepływów finansowych przez cały okres trwania małżeństwa prowadzi do wniosku, że lata 2006-2007 nie odbiegały niczym szczególnym od lat poprzednich. Przez cały okres trwania małżeństwa strony żyły na wysokim poziomie, wydatkując środki na bieżące potrzeby. Nie gromadziły oszczędności i dóbr trwałych. Dlatego też podawane kwoty „roztrwonionych” pieniędzy wynikały z ich stylu życia. Kredyty w wysokości 47 993,07zł były zaciągane przy pełnej świadomości wnioskodawcy lub też razem z nim. Miesięczne spłaty kredytów były uwidaczniane w wyciągach bankowych, do których miał pełen dostęp, gdyż jak już wyżej wskazano posiadał dostęp elektroniczny do konta. Należy zaznaczyć, że wnioskodawca posiadał pełnomocnictwo do rachunku karty kredytowej, o której mowa w pkt 5d wniosku.

Odnosnie kwoty 33 516,14zł trzeba wskazać, że stanowiły ją wydatki wspólne w tym zakupy w sklepach (...) czy (...). Niekoniecznie były one związane z remontami, ale również obejmują wydatki wnioskodawcy np. wiertarka, który to sprzęt gromadził dla potrzeb hobbystycznych i w celu drobnych napraw domowych. Wyjazdy i pobyty w hotelach to głównie pobyty służbowe uczestniczki. Ponieważ strony reprezentowały wysoki poziom życia – noclegi były w hotelach o wyższym standardzie, co nigdy nie budziło wątpliwości wnioskodawcy, który sam zalecał miejsca znane i bezpieczne a nie np. na obrzeżach miast czy w mniej bezpiecznych

dzielnicach. Jeśli chodzi o wyjazd sylwestrowy, to był to skromny wydatek uczestniczki – rzędu 250zł.

Kwota 24 631,56zł to wydatki wspólne stron. Wyciągi z kont firmowych zawsze były do dyspozycji wnioskodawcy i przechowywane razem z dokumentacją księgową firmy w domu w Polsce. W momencie wyprowadzki z domu w czerwcu 2007r. wnioskodawca zabrał wszystkie dokumenty związane z prowadzoną przez siebie firmą, w tym wyciągi do konta przesyłane na adres siedziby firmy, czyli na wspólny adres zameldowania stron. Wcześniej też dokonywane były z niego wypłaty z bankomatu przez uczestniczkę. Karta do zakupów stosowana była sporadycznie. Wnioskodawca nie korzystał z tej karty oraz nie dokonywał żadnych operacji na koncie firmowym, co wskazuje na to, że miał pełne zaufanie do uczestniczki i nigdy nie kwestionował jej „niegospodarności” finansami.

Kwoty 26 459,34zł z karty kredytowej nie można osobno rozpatrywać, gdyż pieniądze z niej wydatkowane pochodziły z kwoty 47 993,07zł, którą to wnioskodawca podał jako spłatę zobowiązań. Należy w ogóle pominąć tę kwotę, gdyż jest to zdublowanie wydatków, tzn. te same kwoty liczone są przez wnioskodawcę podwójnie.

Pismem z dnia 4.05.2010r. (k.315) uczestniczka cofnęła żądanie co do receivera S. i telefonu P..

Pismem z dnia 30.03.2010r. wnioskodawca wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi także wiertarka oraz przyznał, że przedmiotowe garnki zostały zakupione przed małżeństwem.

Pismem z dnia 18.09.2012r. (k.860) wnioskodawca zażądał rozliczenia spłaconego po rozwodzie długu wspólnego stron z tytułu zobowiązań podatkowych w kwocie 36 100zł.

Pismem z dnia 28.04.2015r. (k.1932) wnioskodawca wniósł o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym w proporcjach 70% do 30%, wskazując, że żądanie to uzasadnia negatywny stosunek uczestniczki do powinności w zakresie spraw majątkowych.

Stan faktyczny:

Małżeństwo stron, zawarte w dniu 23.08.2003r. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku 7.01.2009r., który uprawomocnił się w dniu 30.04.2009r.

Dowód:

- odpis aktu małżeństwa k. 10;
- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7.01.2009r. wraz z odpisem wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30.04.2009r. k.8;
- odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 3.06.2009r. k.9;

Uczestniczka prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...), która od 6.06.2005r. została zarejestrowana na nazwisko wnioskodawcy. W dniu 14.06.2004r. uczestniczka udzieliła wnioskodawcy pełnomocnictwa ogólnego do reprezentowania jej we wszystkich sprawach, w tym także w ramach prowadzonej przez nią działalności pod firmą (...). Działalność została skreślona z ewidencji w dniu 14.02.2008r. Świadczeniem usług będących przedmiotem działalności firmy (animacje komputerowe) zajmował się wnioskodawca (także w okresie gdy firma była zarejestrowana na nazwisko uczestniczki), przy czym usługi te wnioskodawca wykonywał w Niemczech. Dochody firmy wpływały na rachunek bankowy, do którego uczestniczka miała upoważnienie. W małżeństwie obowiązywał podział ról polegający na tym, że wnioskodawca zajmował się prowadzeniem firmy, zaś uczestniczka w kraju pozostając zatrudniona w Urzędzie Kontroli Skarbowej w G. zajmowała się przekazywaniem dokumentacji księgowej firmy do biura rachunkowego oraz zlecaniem przelewów w celu regulowania należności firmy (podatkowych i innych). Uczestniczka posiadała stosowne pełnomocnictwa. Wnioskodawca odwiedzał uczestniczkę w kraju ok. 2 razy w miesiącu. Rozstanie stron nastąpiło po tym, jak w dniu 26.06.2007r. w rozmowie telefonicznej uczestniczka powiedziała wnioskodawcy, że go nie kocha. Wówczas strony rozstały się, zamieszkały osobno i już do końca małżeństwa nie prowadziły wspólnie gospodarstwa domowego.

Dowód:

– zaświadczenie o dokonaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej k.

302;

– decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 13.02.2008r. k.303;

– pełnomocnictwo k.298-299;

– zeznanie świadka D. G. k.399-400;

– zeznanie wnioskodawcy k.1970;

– zeznanie uczestniczki k.1977;

Dochody stron w czasie małżeństwa wynosiły:

- w przypadku wnioskodawcy mieściły się w przedziale 20 000 zł do 40 000zł (z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w ramach firmy (...)),

- w przypadku uczestniczki mieściły się w przedziale od 1 800zł do 2 500zł (z tytułu wynagrodzenia za pracę).

Dowód:

- wyciągi z rachunków k.143-218;

- zeznanie wnioskodawcy k.1970;

- zeznanie uczestniczki k.1977;

W czasie małżeństwa strony zgromadziły majątek wspólny obejmujący

następujące przedmioty majątkowe:

a) lokal mieszkalny w G. przy ul. (...)

b) ruchomości:

- monitor komputerowy L. (...) blue o wartości 150zł,

- 2 fotele marki (...)o wartości 400zł,

- stacja robocza (...) o wartości 1000zł,

- tablet graficzny (...) 2 W. (...) -U o wartości 200zł,

- komputer PC 2,6 M. P. 4, 768 MB RAM o wartości 200zł

- odtwarzacz DVD S. o wartości 50zł,

- drukarka atramentowa E. (...) 45 o wartości 10zł

- ekspres do kawy B. o wartości 600zł

Dowód:

– opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości M. M. (2) k.

506-532, 632;

W dniu 4.09.2003r. firma (...) złożyła zamówienie zakupu samochodu

S. (...) nr rej. (...).

Dowód:

– zamówienie z dnia 4.09.2003r. k.226-227;

Samochód w/w został przekazany firmie (...) w dniu 19.09.2003r. w ramach umowy leasingu.

Dowód:

– protokół przejęcia samochodu z dnia 19.09.2003r. k.228;

– dokumentacja dot. Leasingu S. (...) k.1520-1529;

W dniu 26.04.2008r. wnioskodawca sprzedał samochód S. (...) za kwotę 25800zł.

Dowód;

- umowa sprzedaży k. 296 -297;

Wartość opisanego pojazdu w chwili sprzedaży wynosiła 29 200zł

Dowód:

– opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. Z. k.782-793,

828-835;

W dniu 30.10.2003r. firma (...) nabyła 2 fotele marki (...).

Dowód:

– faktura z dnia 30.10.2003r. k.230;

W dniu 23.09.2004r. firma (...) nabyła komputer

(...). W dniu 8.06.2005r. własność tego komputera została

przeniesiona na rzecz firmy (...) (pomimo odmiennych

oznaczeń sprzętu w obu fakturach dotyczą one tego samego urządzenia, co strony

zgodnie przyznały na rozprawie).

Dowód:

– pokwitowanie dla kupującego z dnia 23.09.2004r. k.229;

– faktura z dnia 8.06.2005r. k.253;

W dniu 29.04.2005r. strony zaciągnęły kredyt budowlano-hipoteczny w kwocie 280 257zł, który przeznaczyły na wybudowanie i zakup lokalu w G. przy ul. przy ul. (...).

Dowód:

- odpis umowy z dnia 29.04. (...) k.422-425

W dniu 11.05.2005r. uczestnika otrzymała w (...) Banku kartę kredytową z limitem kredytowym w kwocie 20 000zł. Karta została zamknięta w dniu 25.06.2007r. z całkowicie spłaconym zadłużeniem.

Dowód:

– zaświadczenie o zamknięciu karty kredytowej k.236;

W dniu 6.06.2005r. Bank (...) SA otworzył firmie (...)

(...) rachunek bankowy o numerze (...)

(bieżący wspólny). (...) Banku (...) SA prowadzony był nadto rachunek

bankowy stron o numerze (...) (bieżący wspólny),

rachunek bieżący wspólny w EUR (nr (...)) oraz

rachunek karty kredytowej uczestniczki o numerze (...)

(...).

Dowód;

– umowa z dnia 6.06.2005r. k.267-274;

– pismo Banku (...) i wyciągi z rachunków k.143-218;

Uczestniczka posiadała rachunki bankowe w następujących bankach:

1) Bank (...):

a) rachunek osobisty o numerze (...) (od

21.06.2007r. do 17.09.2009r.). Na rachunku tym w poszczególnych miesiącach

odnotowano operacje wpłat i wypłat jak następuje:

- czerwiec 2007r.: wpłaty 122 525,99zł (w tym dwie wpłaty własne w kwotach po

20 000zł w dniu 22.06.2007r. i w kwocie 100 000zł w dniu 26.06.2007r., po tym

jak w dniu 22.06.2007r. z rachunku w (...) o numerze **** (...) wypłaciła uczestniczka kwotę 20 000zł i w dniu 26.06.2007r. kwotę 100 000zł), wypłaty 515zł;

- lipiec 2007r.: wypłaty 37 082,90zł (w tym przelew w kwocie 10 000zł na rachunek (...) Zrównoważonego tytułem zakupu jednostek, wpłaty 2202,29zł;
- sierpień 2007r.: wypłaty 61 371,22zł, wpłaty 2 143,44zł;
- wrzesień 2007r.: wypłaty 14 467,62zł, wpłaty 2026,22zł;
- październik 2007r.: wypłaty 4604,27zł, wpłaty 13 317,13zł;
- listopad 2007r.: wypłaty 4 653,41zł, wpłaty 3601,53zł;
- grudzień 2007r.: wypłaty 4 893,59zł, wpłaty 4041,07zł
- styczeń 2008r.: wypłaty 2 975,05zł, wpłaty 11 521,82zł (w tym kwota 7 873,87zł z rachunku (...) Zrównoważonego tytułem odkupienia jednostek);

- luty 2008r.: wypłaty 4 699,41zł, wpłaty 2 217,53zł

b) rachunek lokaty terminowej o numerze (...) (od 17.07.2007r. do dnia 17.10.2007r.) w wysokości 10 000zł,

c) karty kredytowej V. Silver o numerze (...) z limitem 5 000zł od dnia 7.05.2008r. do dnia 27.07.2009r.

d) karty kredytowej M. M. o numerze (...) z limitem 2 000zł od dnia 19.02.2009r. do dnia 16.04.2009r.

e) karty kredytowej V. G. w (...) Banku o numerze (...); zadłużenie tej karty w kwocie 20 391,00zł zostało uregulowane w dniu 2.10.2006r.

2) w Banku (...):

- rachunki bieżące wspólny wyżej wymienione ((...)

2690 , (...) i w EUR nr (...)

(...)

- trzy rachunku w PLN (o numerach 10****0000, 30****0000, 25****000) i jeden rachunek w EUR (72****0000).

- kartę kredytową nr *** (...) i nr *** (...).

W dniu 18.12.2003r. uczestniczka zaciągnęła kredyt w (...) Bank w kwocie

20 000zł (k.497-informacja z BIK). W dniu 2.10.2006r. uczestniczka zaciągnęła kredyt w (...) Bank SA w kwocie 29 783zł (rata kredytu 1 270zł, , spłata w dniu 19.06.2007r. w kwocie 18 700zł,80zł, zamknięcie w dniu 16.07.2007r. -informacja z BIK – k.473v). Spłaty zadłużenia z obu tych tytułów dokonywane były z rachunku prowadzonego przez Bank (...) o numerze (...)

(...).

Dowód:

- informacja z Biura (...) k.465-499;
 - wyciągi z rachunku karty kredytowej o numerze (...) k.324-344;
 - wyciągi z rachunku o numerze (...).
- 178-197;
- wyciągi z rachunku karty kredytowej V. G. nr 002 544 k.536-558;
 - wyciągi z rachunku o numerze (...).
- 568-587, 681- 699;
- pismo Banku (...) z dnia 3.12.2014r. i wyciągi k.1541-1680;
 - pismo Banku (...) z dnia 17.12.2014r. i wyciągi k.1682-1689;
 - pismo Banku (...) z dnia 16.02.2015r. i wyciągi k.1751-1794;

Uczestniczka posiadała rachunek prowadzony przez (...) (...) Bank (...) SA, który jednak nie wykazuje obrotów od dnia 23.02.200r. Bank ten udzielił uczestniczce pięciu kredytów:

- w dniu 28.10.2003r. na kwotę 3 565 zł (rozliczenie w dniu 6.10.2004r.)
- w dniu 30.10.2003r. na kwotę 5 649,00zł (rozliczenie w dniu 6.09.2004r.)
- w dniu 23.09.2004r. na kwotę 12 674,00zł (rozliczenie w dniu 27.07.2005r.)
- w dniu 25.10.2005r. na kwotę 13 667,12zł (rozliczenie w dniu 30.10.2006r.)
- w dniu 3.10.2006r. na kwotę 26 796,65zł (rozliczenie w dniu 16.07.2007r.)

Jak wynika z odpisu z (...) Bank (...) SA jest nową firmą pod jaką występuje L. Bank, wobec czego informacje o produktach i usługach świadczonych przez (...) Bank (...) SA są informacjami dotyczącymi tych samych okoliczności.

Dowód:

- pismo (...) Bank (...) SA z dnia 17.10.2011r. k.666;
- wyciągi z rachunku (...) Bank (...) SA k.752-756;
- pismo (...) Bank (...) SA z dnia 26.11.2014r k.1533;
- odpis z (...) Bank (...) SA k.1920-1927;

W dniu 11.05.2007r. uczestniczka działając w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik wnioskodawcy zawarła umowę przedwstępną sprzedaży lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), na mocy której zobowiązała się w imieniu stron do sprzedaży tego lokalu E. B. za cenę 468 000zł, który w dniu zawarcia tej umowy zapłacił uczestnicze zadatek w kwocie 10 000zł.

Dowód:

- odpis umowy z dnia 11.05.2007r. k.11-15;

W dniu 18.06.2007r. strony – w wykonaniu zawartej umowy przedwstępnej – sprzedały opisany lokal E. B. za cenę 468 000zł, który kwotę 458 000zł (resztę ceny) zobowiązał się zapłacić w terminie do dnia 25.06.2007r. na rachunek bankowy w (...) o nr(...) natomiast w dniu 22.06.2007r. nastąpiła całkowita spłata kredytu z dnia 29.04.2005r. zaciągniętego na zakup lokalu przez zapłatę kwoty 273 923,29zł, co wynika z dokumentacji dotyczącej umowy nr (...). Z rachunku tego następnie wpłynęły na rachunek w (...) o końcowym numerze *** (...) trzy kwoty pozostałe po rozliczeniu kredytu w wysokości 83 600zł, 95 713,87zł i 4 762,84zł, tj. łącznie 184 076,71zł, która stanowi resztę ceny uzyskanej ze sprzedaży lokalu. W dniu 22.06.2007r. uczestniczka z tego rachunku wypłaciła kwotę 20 000zł, zaś w dniu 26.06.2007r. kwotę 100 000zł, które to kwoty wpłaciła w tych samych dniach wpłaciła na swój założony w dniu 21.06. (...) rachunek osobisty w M. Bank o numerze (...). W dniu 27.06.2007r. uczestniczka wypłaciła z rachunku nr (...) jeszcze kwotę 20 000zł.

W dniu 27.06.2007r. wnioskodawca wypłacił z tego rachunku kwotę 15 200zł. W dniu

22.06.2007r. uczestniczka z rachunku nr (...)

splaciła zadłużenie z tytułu karty kredytowej poprzez wpłatę na rachunek o numerze (...) kwoty 20 777,05zł. W dniu 11.04.2008r.

uczestniczka dokonała na rachunek urzędu skarbowego wpłaty kwoty 20 345zł ze swojego rachunku w Banku (...) o numerze (...) (...) tytułem podatku PIT za 2007r.

Dowód:

- odpis umowy z dnia 18.06.2007r. k.16-21;
- archiwum rachunku kredytowego k.429;
- wyciągi z rachunku o numerze (...) k. 178-197;
- wyciągi z rachunku o numerze (...) k.568-587, 681-699;

W dniu 17.07.2007r. uczestniczka nabyła 46,2570 jednostek uczestnictwa (...)

Zrównoważonego o wartości 10 000zł, które sprzedała w dniu 23.01.2008r. za kwotę 7 873,87zł.

Dowód:

- pismo M. TF z dnia 2.02.2012r. oraz operacje na rejestrze k.779-780;

W dniu 30.03.2009r. uczestnika złożyła w Prokuraturze Rejonowej G.-

(...) pismo z dnia 30.03.2009r. zawierające wyjaśnienie co do sposobu

wydatkowania kwoty pochodzącej ze sprzedaży mieszkania stron, spłaty kredytów (w

L. (...) i karty Kredytowej w (...)), zapłaty podatku w kwocie 20 345zł z

tytułu sprzedaży mieszkania, złączając do pisma wydruki z operacji na rachunku (...)

(...) za okres od dnia 13.06.2007r. do dnia 30.06.2007r.,

zaświadczenie o zamknięciu karty kredytowej, dowód wpłaty gotówkowej kwoty 18

700zł (spłata kredytu w L. Banku) oraz dowód wpłaty na rachunek urzędu

skarbowego kwoty 20 345zł tytułem podatku dochodowego.

Dowód:

- pismo z dnia 30.03.2009r. k.232;
- wydruki operacji na rachunku k.233-235;

– zaświadczenie o zamknięciu karty kredytowej k.236;

– dowód wpłaty gotówkowej k.237;

– dowód wpłaty gotówkowej k.238;

W dniu 11.09.2012r. wnioskodawca wpłacił na rachunek urzędu skarbowego

kwotę 36 100zł tytułem zaległości podatkowych za lata 2005, 2006 i 2007r. Na dzień

24.02.2009r. stan zaległości podatkowych wnioskodawcy wynosił 50 728,71zł

Dowód:

– kopia dowodu wpłaty k.864;

– stan zaległości k.865;

Zobowiązania podatkowe wnioskodawcy na dzień ustania wspólności

majątkowej za lata 2005-2007 wynosiły 24 042,31zł, zaś kolejne kwotę 12 800,80zł

Dowód:

- pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 30.08.2012r. k. 858;

- pismo (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 27.11.2014r. k. 1512;

Powyższe ustalenia - z uwzględnieniem bezspornych twierdzeń stron o

okolicznościach faktycznych - dokonano w oparciu o materiał dowodowy obejmujący:

- treść dokumentów urzędowych i prywatnych, których autentyczności nie

kwestionowano,

- opinię biegłego z zakresu szacowania nieruchomości M. M. (2) i i

biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. Z.. Opinie te zostały

sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie wiadomości specjalne, zawierają

precyzyjny i szczegółowy opis badanego przedmiotu oraz logicznie uzasadnione

wnioski. Z tych przyczyn uznano w/w opinie za wiarygodne;

- zeznania świadków D. G., C. B. i M. K.,

zeznania te bowiem precyzyjnie opisywały konkretne okoliczności, były logiczne, jak

również uzupełniały się z pozostałym materiałem dowodowym, przede wszystkim z

zeznaniem stron;

- zeznania stron z tym zastrzeżeniem, że Sąd uwzględnił je w zakresie, w jakim

znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, tj. przede

wszystkim w treści zgromadzonych dokumentów. Jeśli chodzi o tę część zeznań, która nie znajdowała takiego potwierdzenia, to zostały one uwzględnione jedynie w zakresie, w jakim zeznania te nie były wzajemnie sprzeczne, zaś w pozostałej części Sąd odmówił im wiary, uznając, że cechuje je wysoki stopień subiektywizmu z bardzo silną tendencją do umniejszania własnej roli w opisywanych zdarzeniach oraz wyolbrzymiania negatywnych cech postawy drugiej strony, co dotyczy zwłaszcza relacji majątkowych pomiędzy stronami oraz sposobu gospodarowania dochodami.

Uzasadnienie prawne:

Stosownie do art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego, po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 680-689 k.p.c.), które z kolei przewidują (art. 688 k.p.c.) w kwestiach w nich nieunormowanych odpowiednie stosowanie przepisów o postępowaniu w sprawach o zniesienie współwłasności, a w szczególności art. 618 § 2 i 3 k.p.c. Z powyższego wynika, że w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd rozstrzyga kompleksowo zarówno o roszczeniach przewidzianych w art. 45 k.r.o., jak i o roszczeniach za czas od ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego.

W toku postępowania o podział majątku wspólnego Sąd zobowiązany jest do ustalenia składu i wartości majątku. Art 684 k.p.c. stanowi, że skład i wartość majątku wspólnego ulegającego podziałowi ustala sąd. Do majątku wspólnego, który powstaje z momentem zawarcia małżeństwa należą w szczególności (zgodnie z treścią art. 31 k.r.o.) pobrane wynagrodzenia za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej małżonków, jak również dochody z majątku wspólnego i majątku osobistego każdego z małżonków.

Skład majątku wspólnego ustala się wg stanu w dacie ustania wspólności.

Podziałem mogą być bowiem objęte te przedmioty, które w chwili ustania wspólności wchodziły w skład majątku wspólnego małżonków, a które nadal znajdują się w tej masie podlegającej podziałowi [tak J. S. P., (w:) (...) prawa rodzinnego i opiekuńczego, O. 1985, s. 495, który wskazuje też na orzeczenie SN z dnia

18 sierpnia 1958 r., OSPiKA 1960, nr 1, poz. 2].

Mając na względzie ustalenia faktyczne Sąd przyjął, że w skład majątku wspólnego wchodziły przedmioty majątkowe wymienione w pkt I postanowienia. Jeśli chodzi o pozostałe ruchomości, to Sąd uznał, że albo nie istniały w chwili ustania wspólności majątkowej stron (odkurzacz K. wyrzucony jako zepsuty- Sąd uznał, że zdjęcie przedstawiające zdaniem wnioskodawcy ten odkurzacz, nie jest wystarczającym dowodem pozwalającym na dokonanie ustaleń zgodnie z jego twierdzeniami; krzesła do jadalni usunięte jako uszkodzone), albo należą do majątku osobistego jednej ze stron, jako służące zaspokajaniu potrzeb wyłącznie jednej ze stron zgodnie z art. 33 pkt 4 kro (sprzęt wędkarski, łyżwy hokejowe, głośniki samochodowe, wiertarka).

Zgodnie z art. 43 § 1 kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Natomiast zgodnie z § 2 cyt. przepisu z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. W myśl § 3 przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Ustawodawca nie precyzuje w analizowanym przepisie okoliczności stanowiących ważne powody do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Jednakże ogólnie należy je odnosić do okoliczności dotyczących zachowania jednej ze stron, ocenianego z punktu widzenia zasad współżycia społecznego, w szczególności w zakresie dotyczącym sposobu wywiązywania się z obowiązków względem rodziny. Chodzi tu o istnienie takich zachowań jednej ze stron, które oceniane z etycznego punktu widzenia nie pozwalałyby uznać za słuszne, że udziały obu stron w majątku są równe. Podkreślić należy, że chodzi tu wyłącznie o kwestie o charakterze niemajątkowym, bowiem okoliczności natury majątkowej stanowią element przesłanki w postaci „stopnia przyczynienia się”.

Po ustaleniu, że stopień przyczynienia się jednego z małżonków do powstania

majątku wspólnego jest mniejszy, konieczne jest stwierdzenie istnienia ważnych powodów do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Nie wystarczy bowiem samo stwierdzenie, że udział jednego z małżonków był mniejszy. Konieczne jest także koniunktywne wystąpienie ważnych powodów, a więc elementów ocennych o charakterze niemajątkowym. Należy do nich kompleks okoliczności dotyczących osobiście małżonków. Nie ulega wątpliwości, że stopień przyczynienia się wnioskodawcy do powstania majątku wspólnego był mniejszy, co wynika z porównania ustalonych dochodów stron w czasie trwania wspólności majątkowej. C.. przepis nakazuje przeprowadzenie analizy deontologicznej postępowania stron, tj. ich zachowań w płaszczyźnie obowiązków małżeńskich oraz poddanie tych elementów ocenie aksjologicznej, a więc wartościującej w aspekcie zasad współżycia społecznego, zwłaszcza dotyczących relacji rodzinnych. Tzw. ważne powody stanowią kryterium kwalifikujące danego zachowania jako podlegającego ujemnej kwantyfikacji aksjologicznej.

Analiza materiału dowodowego daje podstawy do uznania, że zachodziły okoliczności uzasadniające zastosowanie wobec uczestniczki takiej negatywnej oceny w aspekcie powinności małżeńskich w odniesieniu do gospodarowania dochodami, stanowiące ważne powody w rozumieniu cyt. przepisu do ustalenia, że udział wnioskodawcy w majątku wspólnym jest wyższy. W pierwszej kolejności Sąd ustalił, że dochody wnioskodawcy w sposób znaczący (ok. 10-krotny) przewyższały dochody uczestniczki, co było okolicznością bezsporną i wynika w sposób niewątpliwy z treści dokumentów (rachunków bankowych dokumentujących wysokość dochodów stron), zatem stopień przyczynienia się do powstania majątku wspólnego był w przypadku wnioskodawcy zdecydowanie wyższy.

W następnej kolejności Sąd dokonał oceny zachowania uczestniczki w świetle zarzutów stawianych jej przez wnioskodawcę dotyczących dokonywania nieuzasadnionych wydatków, tj., trwonienia majątku. I tak zdaniem Sądu materiał dowodowy daje podstawę do uznania, że postępowanie uczestniczki w tym względzie było wysoce naganne z punktu widzenia gospodarności, a także zasady

wzajemnej lojalności obojga małżonków. Analiza wyciągów z rachunków bankowych z uwzględnieniem faktu zaciągania kolejnych kredytów prowadzi do uznania, że wydatki uczestniczki były co najmniej nieracjonalne, ich skala i częstotliwość wskazuje bowiem, że przekraczały one jakąkolwiek uzasadnioną, choćby wynikającą z wysokiej stopy życiowej miarę. Należy podkreślić, że w przeważającej mierze były to wydatki wyłącznie na własne potrzeby, bądź wręcz nieznane cele, uczestniczka nie wykazała bowiem na co - poza spłatą kredytów - przeznaczając miesięcznie resztę (po spłacie bieżących zobowiązań) z kwoty ok. 20 000zł, które wpływały jako dochody wnioskodawcy. Oczywiście jest, że przy takich dochodach wnioskodawcy uczestniczka mogła pozwolić sobie na życie na wyższej niż przeciętna stopie życiowej i nie była zobowiązana do szczególnie oszczędnego trybu życia. Jednakże ten aspekt nieracjonalności wydatków podlega jednak ocenie w świetle całokształtu okoliczności sprawy, a mianowicie, że uczestniczka pozwalała sobie na życie na takim poziomie pomimo wysokiego zadłużenia, jakie ciążyło na stronach z tytułu kredytu mieszkaniowego, jak również zaciągała nowe zobowiązania (przy braku wiedzy wnioskodawcy) przeznaczając na siebie tylko znany cel. Skoro rodziny były wysokie, należało skupić się na spłacie dotychczasowych zobowiązań zamiast lekkomyślnie wydawać dochody, zresztą nie z przeznaczeniem na nabywanie dóbr trwałego użytku, co powiększałoby stan zasobności rodziny, tylko na zaspokajanie w większości własnych potrzeb. Sąd uznał, że taki brak rozsądku i umiaru występował w przypadku uczestniczki w stopniu bardzo wysokim. Tego rodzaju postępowanie rażąco odbiega od wzorca należytej staranności przy gospodarowaniu dochodami rodziny, jak również silnie godzi w zasadę wzajemnej lojalności małżonków, która opiera się na wzajemnym zaufaniu i obowiązku informowania drugiego małżonka o wszystkich sprawach dotyczących wspólnego gospodarstwa. Sam wnioskodawca wyjaśnił, że nie wiedział o tych wydatkach, jednakże trudno dać wiarę, że przez okres od 2005 do połowy 2007 roku wnioskodawca jako przedsiębiorca nie kontrolował w ogóle rachunku bankowego swojej firmy, a jeśli tak rzeczywiście było, to zdaniem Sądu było to zachowanie co najmniej nieostrożne. Zasłanianie się przez

wnioskodawcę zaufaniem do uczestniczki jako żony, której powierzył sprawy bieżących rozliczeń firmy, nie tłumaczy takiego postępowania, które należy uznać za przejaw niefrasobliwości. Sąd uznał, że wnioskodawca wiedział, a w każdym razie z łatwością mógł się dowiedzieć o obrotach na rachunku bankowym firmy.

Postępowanie wnioskodawcy nie umniejsza jednak stopnia przewinienia uczestniczki w kwestii niegospodarnego dysponowania dochodami. Sąd uznał jedynie, wbrew twierdzeniom uczestniczki, że wnioskodawca mógł nie mieć pełnej wiedzy o zaciąganych przez nią zobowiązaniach spłacanych ze wspólnych dochodów, choćby dlatego, że nie wszystkie rozliczenia dokonane były z użyciem rachunku bankowego.

Przy ocenie stopy życiowej stron Sąd uwzględnił także zeznania świadka M.

K. (k.372), która wskazała, że strony przy obopólnej akceptacji wydawały zarobione pieniądze, realizując swoje potrzeby i zapewniając sobie wysoki standard życia, przy czym nie dochodziło pomiędzy stronami do nieporozumień na tle finansowym, jak również, że wnioskodawcy znane były wydatki dokonywane przez uczestniczkę. Oceniając dowód z zeznań tego świadka jako wiarygodny Sąd miał na uwadze wyżej przytoczoną ocenę zeznań wnioskodawcy, który – jak wskazują okoliczności sprawy – wiedział (bądź co najmniej z łatwością mógł, a jako przedsiębiorca wręcz powinien znać stan finansów wynikający z rachunku firmy), co podważa wiarygodność jego zapewnień, że nie kontrolował stanu rachunku bankowego, gdyż kierował się zaufaniem do uczestniczki. Okoliczności sprawy prowadzą do wniosku, że wnioskodawca co najmniej nie sprzeciwiał się sposobowi gospodarowania dochodami przez uczestniczkę, bądź też wręcz go akceptował, pomimo tego, że sam żył na skromnym poziomie, co potwierdził świadek C.

B. (k.386).

Ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym (7/10 : 3/10), jak w pkt II nastąpiło więc z uwzględnieniem czasu trwania nagannego postępowania uczestniczki (ok. 1,5 roku), skali dokonywanych wydatków, stopnia i charakteru naruszenia obowiązków małżeńskich, jak również wartości zgromadzonego w tym czasie majątku. Podkreślenia wymaga, że ustalenie to nie jest (i nie może być)

wynikiem prostej operacji matematycznej, lecz stanowi rezultat procesu wartościowania postaw małżonków z uwzględnieniem całokształtu okoliczności o charakterze majątkowym.

Stosownie do art. 567 § 1 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego, po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, sąd rozstrzyga jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego, lub odwrotnie, podlegają zwrotowi. Postępowanie to nie zostało unormowane w sposób samodzielny. Stosownie bowiem do art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podziale majątku wspólnego, po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 680-689 k.p.c.), które z kolei przewidują (art. 688 k.p.c.) w kwestiach w nich nie unormowanych odpowiednie stosowanie przepisów o postępowaniu w sprawach o zniesienie współwłasności, a w szczególności art. 618 § 2 i 3 k.p.c. Z powyższego wynika, że w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd rozstrzyga kompleksowo zarówno o roszczeniach przewidzianych w art. 45 k.r.o., jak i o roszczeniach za czas od ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego. Stosownie do zgłoszonych żądań w tym względzie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy i jakie nakłady i wydatki, mieszczące się w tej kategorii miały miejsce oraz dokonał oceny zasadności żądania ich rozliczenia. Mając na uwadze fakt, że po ustaniu wspólności majątkowej wnioskodawca spłacił dług powstały w czasie trwania tej wspólności w kwocie 36 100zł (spłata zaległości podatkowych obciążających oboje małżonków), Sąd dokonał w pkt III postanowienia ustalenia w tym względzie.

W pkt IV dokonano podziału majątku wspólnego stron przez przyznanie na rzecz stron ruchomości wymienionych w pkt I z uwzględnieniem aktualnego stanu ich posiadania.

W pkt V zasądzono od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem spłaty kwotę 66 724,56zł, ustaloną w następujący sposób. Na rzecz wnioskodawcy przyznano ruchomości o wartości 1 210zł, na rzecz uczestniczki ruchomości o

wartości 400 zł. Następnie uwzględniono fakt pobrania przez uczestniczkę z konta kwoty 140 000zł (reszta z ceny uzyskanej ze sprzedaży lokalu), z której spłaciła kwotę 20 345zł (spłata podatku PIT) oraz zadłużenie na karcie kredytowej V. G. w kwocie 20 777,05zł, które to oba wydatki Sąd uznał za uzasadnione (140 000zł - 20 345zł - 20 777,05zł = 98 877,95zł).

Wobec powyższego uznano, że realnymi środkami do podziału jest kwota 98 877,95zł, należna od uczestniczki, zaś przypadająca z tego na rzecz wnioskodawcy jest kwota 69 214,56zł (to jest 70% z kwoty 98 877,95zł).

Następnie wobec faktu, że wnioskodawca spłacił dług wynikający z zadłużenia z tytułu podatku w kwocie 36 100zł, uznano, że uczestniczka winna zwrócić wnioskodawcy 30% tej sumy czyli 10 830zł (a zatem kwotę wynikającą z ustalonych udziałów stron w majątku wspólnym).

Kolejno uznano, że wnioskodawca winien zwrócić uczestniczce 30% kwoty 15 200zł pobranej przez niego z ceny sprzedaży lokalu, co pomniejsza z kolei jego spłatę o kwotę 4 560zł ($15\ 200zł \times 30\% = 4\ 560zł$), jak również winien zwrócić uczestniczce 30% kwoty 29 200zł wartości samochodu S., sprzedanego bez zgody i rozliczenia się z uczestniczką, co pomniejsza należną mu spłatę o kwotę 8 760zł ($29\ 200zł \times 30\% = 8\ 760zł$). Za podstawę tego rozliczenia przyjęto obiektywną wartość rynkową pojazdu w chwili jego sprzedaży, a nie rzeczywiście uzyskaną przez wnioskodawcę cenę, bowiem rozporządzenie tym przedmiotem odbyło się bez wiedzy i zgody uczestniczki, wobec czego ryzyko uzyskania ceny niższej od rynkowej winno obciążać wyłącznie tego małżonka, który dokonał nieuprawnionego rozporządzenia.

Następnie spłatę wnioskodawcy powiększa kwota stanowiąca 70% wartości ruchomości przyznanych uczestniczce, a więc 280 zł ($400zł \times 70\%$) oraz pomniejsza kwota stanowiąca 30% wartości przyznanych mu ruchomości, a więc 363zł.

Łączna spłata należna wnioskodawcy wynosi więc 66 641,56zł (po sprostowaniu błędu rachunkowego), o czym orzeczono w pkt V ($69\ 214,56zł + 280zł + 10\ 830zł - 4\ 560zł - 8\ 760zł - 363zł$).

W pkt VI, uwzględniając sytuację majątkową i osobistą uczestniczki oraz jej dochody, odroczone płaćność zasądzanej kwoty na okres jednego roku od dania uprawomocnienia się postanowienia, uznając, że okres ten będzie wystarczający na zgromadzenie przez uczestniczkę kwoty niezbędnej do spłaty, a jednocześnie nie jest zbyt długi i nie narusza uprawnienia wnioskodawcy do otrzymania spłaty w rozsądnym terminie.

W pkt VII, zgodnie z art. 520 par. 1 kpc orzeczono o kosztach procesu, obciążając nimi strony w częściach równych w zakresie wydatków Skarbu Państwa i pozostawiając ustalenie ich wysokości referendarzowi sądowemu, zaś w pozostałym zakresie ustalono, że każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.